

Bilag.**LANDSFORENINGEN
AF MENIGHEDSRÅDSMEDLEMMER**

Den 7. december 1962.

I besvarelse af justitsministeriets skrivelse af 24. f. m. skal man herved meddele:

Ministeriets anmodning om en udtalelse fra landsforeningens bestyrelse vedrørende det tilsendte forslag til helligdagslov er behandlet ved ekstraordinært bestyrelsesmøde den 4. d. m., hvor 12 af bestyrelsens i alt 18 medlemmer deltog.

Bestyrelsens enkelte medlemmer var her enige om at betragte det som en sag, der bør være hævet over diskussion, at det danske samfund på enhver måde, herunder ved sin lovgivning, må yde folkekirkens og andre kristne trossamfunds gudstjenester bedst muligt værn, ligesom enhver anden lovlig form for gudsdyrkelse (grundlovens § 67) har krav på alle borgeres respekt og hensyntagen.

Der er ligeledes enighed i bestyrelsen om at fremhæve, at kirkens budskab vidner om en glæde, som skal være for hele folket, og at menneskelivet er os givet af Gud og derfor helligt alle ugens og årets dage. Det er efter vor opfattelse ikke kirkens opgave at hindre borgerne i at anvende deres tid, som enhver selv finder det ret, men det er så meget mere kirkens kald på enhver mulig måde at kalde folk af barnedøbte ind til det kristne fællesskab, der lever og styrkes ved

gudstjenesten; derfor må efter vor opfattelse også de eftermiddagsgudstjenester og børnegudstjenester uden for højmesstiden, som er fast ordning i mange sogne, nyde den beskyttelse, som samfundet kan give dem.

Bestyrelsens medlemmer ønsker i særdeleshed for påskens vedkommende at fremhæve, at der ikke blot af kristelige årsager, men for vort folks værdigheds skyld bør fastsættes bestemmelser imod offentlig eller halvoftentligt misbrug af langfredag og påskedag.

Skærtorsdag aften er en for kirken stor og alvorlig helligaften og påskelørdag har fra gammel tid været anset som en stille aften, hvor der adskillige steder holdes andagter i kirkerne; da dette hidtil har været respekteret i lovgivningen, henstilles at skærtorsdag aften og påskelørdag aften ligestilles med juleaften.

Derimod kan bestyrelsen ikke på menighedsrådenes vegne tage stilling til det foreliggende lovforslag, eftersom landsforeningens status som fri sammenslutning af danske menighedsråd og menighedsrådsmedlemmer af indbyrdes afvigende politisk anskuelse må forbyde landsforeningen at gøre sig gældende på det politiske plan.

Allerærbødigst

E. Høst-Madsen.